

U

ทเรียนด้านประวัติศาสตร์จารึก
เน้นย้ำไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อครั้ง
กรุงศรีอยุธยาจะย่อยยับพื้นฐาน

ไปเพราะความหลงมัวเมาของผู้คนในนคร
จนเป็นผลให้พม่ายกกองทัพเข้ามายึดป้อม
ในคราวปี พ.ศ. 2310 กลายเป็นหอกแหลม
ทิ่มแทงหัวใจคนไทยมากระทั่งปัจจุบันนี้นั่น

ถ้านับย้อนไปในปี พ.ศ. 2302 พม่า
เองก็เคยซบกลางออกฤทธิ์ออกเดช ชาญชกคิด
เปิดศึกกับกรุงศรีฯ ในสมัยพระเจ้าอลองพญา
แห่งกรุงพม่า ด้วยคิดกำเริบเลิบนานำกำลัง
เข้ามาตีเมืองตะวายและเมืองมะริด รวมถึง
ตะนาวศรี ซึ่งอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามัน มหา
สมุทรอินเดีย ซึ่งเคยเป็นเมืองท่าทางทะเลที่
สำคัญ ในการค้าขายร่วมกันกับกรุงศรีอยุธยา
มาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

โดยเฉพาะเป็นดินแดนที่ถูกขนาบ
นามมานานแล้วว่า คือ "ดินแดนแห่งสอง
คาบสมุทร" ที่มีการขนส่งสินค้าเชื่อมสู่กัน
ระหว่างทะเลอ่าวไทยกับคาบสมุทรอินเดีย
ตรงทะเลอันดามัน โดยไม่ต้องไปเสียเวล่ำ
เวลานำสินค้าเหล่านั้นอ้อมออกไปข้ามยังฝั่ง
ทะเลมลายู

พระเจ้าอลองพญาเพียรพยายามอยู่
หลายครั้งหลายคราที่จะเข้ามายึดดินแดน
แห่งสองคาบสมุทรแห่งนี้ให้ได้ แต่ก็ถูกต่อต้าน
กั้นกันนานหลายครั้งหลายคราด้วยเหมือน
กับ... (ส่วนนี้ถูกตัดขาดโดยขอบกระดาษ)

รถม้าเที่ยวสู่ด่านสิงขร



หลายสิ่งประดามีที่ 'ด่านสิงขร'

... (ส่วนนี้ถูกตัดขาดโดยขอบกระดาษ) ...

แห่งสองคาบสมุทรแห่งนี้ได้ แต่ถูกทอด
ด้านกันมานานหลายครั้งหลายคราด้วยเหมือน
กัน ทว่าเมื่อกองกำลังของกรุงศรีอยุธยาเริ่ม
เสื่อมถอยมาตั้งแต่เมืองหลวงพระเจ้าอลอง
พญาที่ชนไพร่พลกลับเข้ามาทางบกและทาง
ทะเลโอบล้อมจนถึง ด้านสิงขร รุกคืบต่อไป
จนถึงอ่าวไทยที่อ่าวหัวขาว ซึ่งอยู่ห่างจากตัว
จ.ประจวบคีรีขันธ์ ในปัจจุบันขึ้นไปทางเหนือ
ประมาณ 10 กิโลเมตร แล้วก็ยึดครองปรูพี
ผืนนี้ได้เป็นผลสำเร็จ

ปล่อยให้ไถ่บ้านดราบเข้าสู่รัชสมัย
พระเจ้าตากสิน ที่ทรงกอบกู้แผ่นดินกรุงศรีฯ
คืนมาได้สำเร็จ ประกอบกับสมัยนั้น
จักรวรรดินิยมฝรั่งเศสก็ดี อังกฤษก็ดี กำลัง
เข้ามาล่าอาณานิคมทางแถบคาบสมุทรและ
ดินแดนเอเชียกันยกใหญ่ อินโดจีนทางด้าน
กัมพูชา ลาว และเวียดนาม จึงต้องกลายเป็น
เมืองขึ้นของฝรั่งเศส ขณะที่มาเลเซียกับพม่า
ต้องกลายเป็นลูกใต้ของอังกฤษ

เส้นทางสองคาบสมุทรตรงฝั่งอันดามัน
จึงกลายเป็นดินแดนที่ถูกยึดครองของผู้ดี
อังกฤษ สภาพความเป็นเส้นทางท่ามาค้าขาย
แห่งสองคาบสมุทร จึงถึงกาลจบสิ้นลงตั้งแต่
บัดนั้น

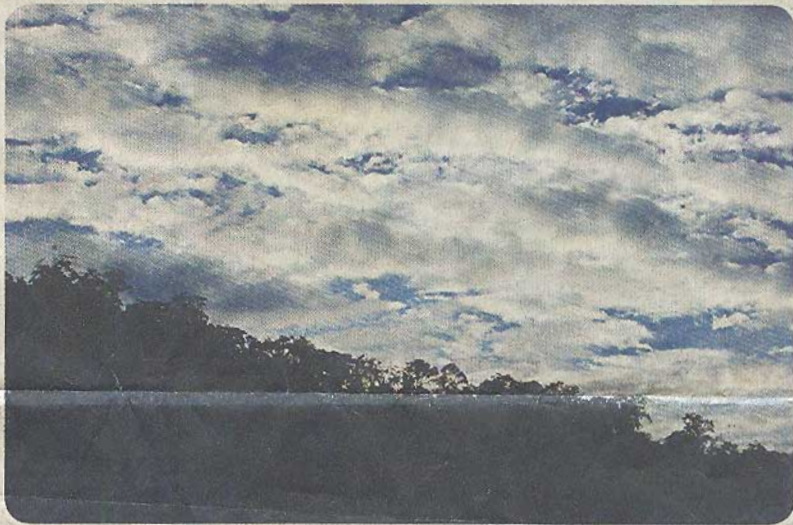
กระทั่งต่อมา...เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม
พ.ศ. 2485 ซึ่งเป็นช่วงของสงครามโลกที่
กำลังหักเหกันเป็นครั้งที่ 2 กองทัพญี่ปุ่น
เกิดบัลลังก์ยกกองกำลังขึ้นมาทางฝั่งทะเล
อ่าวไทย ที่อ่าวมะนาว จ.ประจวบคีรีขันธ์
แล้วก็ยึดเอาแผ่นดินตรงนั้นไว้ นับว่าเพื่อใช้
เป็นเส้นทางบุกต่อไปยังพม่าสู่อินเดีย
เป็นปรการสุดท้าย คราวนั้นกองทัพญี่ปุ่น
ได้ใช้ไพร่พลสร้างเส้นทางยุทธศาสตร์ใน
การล่าเหยื่อกำลังพลพร้อมเสบียงอาหารขึ้น
โดยเริ่มตั้งแต่ช่องสิงขร จ.ประจวบคีรีขันธ์
ซึ่งเคยเป็นดินแดนแห่งการค้าสองสมุทร
เชื่อมต่อไปยังเมืองมะริดฝั่งพม่าทางด้าน
ทะเลอันดามัน

แต่เพราะญี่ปุ่นต้องประสบชะตา

กรรมหลังพระจักรพรรดิประกาศยอมรับ
ความพ่ายแพ้ เส้นทางสายนี้ที่เคยเป็นยุทธ
ศาสตร์สำคัญก็พลันปิดตัวเงียบ อันเนื่องมา
จากผลพวงทางด้านการเมืองระหว่างกรุงรัตน
โกสินทร์กับกรุงย่างกุ้งสิ้นสายเสียก่อน

คำว่า "ด้านสิงขร" จึงเป็นเพียงบท
เรียนของฉากประวัติศาสตร์บทหนึ่ง ที่ปรากฏ
อยู่ในตำราประจำชั้นประถมถึงอุดมศึกษา
ในยุคนี้

จากวันเวลาที่ผ่านมาและผ่านไป...
ถึงเส้นทางสายตำนานของดินแดนสองสมุทร
จะถูกกลดบทบาทลง จนขาดการต่อเชื่อมสู่
กันมายาวนาน กระนั้นคนทั้งสองแผ่นดินที่
อยู่ติดกัน โดยมีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นเส้น
กันพรมแดน ก็ยังคงอาศัยความสัมพันธ์เชื่อม
ต่อกันระหว่างท้องถิ่นต่อท้องถิ่นกันต่อมา โดย
ด้านสิงขรนั้นอยู่ตรง ต.คลองวาฬ อ.เมือง
ห่างตัวจังหวัดลงไปทางตะวันตกประมาณ



ท้องฟ้ายามใกล้ค่ำเหนือเทือกเขาตะนาวศรี



สาวพม่ากับพันธุ์ไม้ป่าวางขาย



สาวสวยชาวพม่า



สินค้าไทยที่วางขาย

18 กิโลเมตร และหากผ่านด่านพรมแดนแบบ
ผ่อนปรนที่ด่านแห่งนี้ออกไปอีกเล็กน้อยก็จะ
ถึงหมู่บ้านมุดอง ถ้าให้ลึกกว่านั้นเดินทางต่อ
ไปอีกประมาณ 70 กิโลเมตร ก็จะถึง อ.ตะนาว
ศรี หรือประมาณ 100 กิโลเมตร ก็คือที่ตั้งของ
จ.มะริด ดินแดนอันเป็นประวัติศาสตร์เก่า ณ
ริมฝั่งทะเลอันดามัน

เราไม่ต้องไปไกลจนถึงขนาดนั้น แต่
มาดูกันเฉพาะที่ด่านสิงขรทางบ้านเรา ซึ่งตรง
นี้เป็นเรื่องที่คนท้องถิ่นเขาเล่ากันมาว่า เดิมที
ก็ไม่มีอะไรมากไปกว่าคนทั้งสองฝั่งประเทศ
ต่างเคยสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการค้าคู่กันเล็ก ๆ

น้อย ๆ จนต่อมาเมื่อเพื่อนบ้านจากบ้าน
มุดอง เริ่มมีการนำเอาพันธุ์ไม้ป่า โดยเฉพาะ
กล้วยไม้ป่า ที่หายากในบ้าน และเป็นพันธุ์
ไม้สงวนในบ้านเราด้วย ลงทุนแหวกป่าแหวก
พุ่มไม้เข้ามาซื้อขายกันในบ้านเรา แล้วก็ได้รับ
การตอบสนองเป็นอย่างดี

และแน่นอน...เมื่อเพื่อนบ้านเขาขาย
สินค้าที่ว่ามีได้ ก็ย่อมที่จะนำเม็ดเงินที่ได้นั้น
ไปจับจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น อาหาร
การกิน เสื้อผ้า เครื่องใช้ ดัดไม้ดัดมือกลับไป
สถานที่ที่ซื้อขายกันตรงนั้นจึงถือเป็นต้นกำเนิด
ของ "ตลาดหน้าด่าน" เพราะตั้งอยู่บริเวณ



สินค้าประเภทอาหารทะเลแปรรูป

หน้าพรมแดนด้านสิงขรนั่นเอง

ไม่นานเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างรู้จักกันแล้ว
ว่า ใครต้องการจับจ่ายสินค้าแบบไหน ใคร
ใคร่ขายสินค้าแบบไหน ตลาดที่เคยเป็น
แบบพื้นบ้านด้านพรมแดน ก็พัฒนาขึ้นมา
อย่างรวดเร็วในช่วงเวลาประมาณ 5-6 ปี โดย
ตลาดพรมแดนหน้าด่านจะเป็นแหล่งจำหน่าย
สินค้าฝั่งไทย ให้คนฝั่งตรงข้ามเข้ามาซื้อ ส่วน
ถัดไปด้านในกับพื้นที่ติดแนวเทือกเขาด่าน
บนจะเป็นตลาดสินค้าจากเพื่อนบ้านเพื่อให้
คนไทยแท้เข้าไปจับจ่าย

ทุกวันนี้...ตลาดหน้าด่านสิงขร กำลัง
กลายเป็นตลาดสินค้าที่นักท่องเที่ยวทั้งคน
ไทยและคนต่างชาติซึ่งเดินทางสู่ จ.ประจวบ
คีรีขันธ์ จะเที่ยวเล่าขานกันแบบปากต่อปาก
ให้รู้ว่า ที่นี่คือแหล่งจับจ่ายสินค้าที่ถ้ามาถึงถิ่น
นี้แล้วต้องไปดู

ขอบอกนะว่า...ตลาดแห่งนี้จะ
คึกคักเฉพาะวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันเปิดตลาด
นัด ที่ชาวบ้านมุดองและไกลไปถึง อ.ตะนาว
ศรี จะนำสินค้าเข้ามาเสนอขาย ส่วนวัน

น ธรรมดาอาจจะมียู๋บ้างแต่บางตา และ
า บริเวณสินค้าไทยนั้นอาจจะไม่น่าสนใจ
นรู้ สำหรับคนไทย ให้เข้าไปที่แผงตลาดสินค้า
ก จากเพื่อนบ้าน ที่เห็นกันมากที่สุดก็คือ พันธุ์
รับ กล้วยไม้ป่า รองลงมาจะเป็นเฟอร์นิเจอร์
ประเภทโต๊ะเก้าอี้ทั้งชุดใหญ่ชุดเล็ก โดย
าย ไม้ที่วานี้พ่อค้าบอกแต่ว่าเป็นไม้แดงกับไม้
ัน สักป่า ที่นำเข้ามาจากฝั่งเพื่อนบ้าน แล้วก็มา
การ ประกอบอีกทีในโรงงานไทย ทางฝั่งด้านสิงขร
ไป นี่แหละ

สินค้าที่ได้รับความนิยมมากที่สุด
สำหรับลูกค้าไทย ก็คือ ร้านค้าเครื่องเงิน
เครื่องทอง ซึ่งถ้าถามคนขายที่หน้าตาบอก
สกุลว่าเป็นคนจากฝั่งตรงข้าม เขาจะพา
กันตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า ข้ามฝั่งมาจาก
พม่า ทว่าถ้าถามคนที่รู้ข้อมูลจริง สินค้า
จำพวกนี้ล้วนถูกนำมาจากหลายท้องที่ นับ
แต่กรุงเทพฯ แม่สอด จันทบุรี คุณภาพจริง
บ้างผสมปนเปบ้างตามราคา

ส่วนคนขายหน้าตาพม่านั้นแท้จริง
เป็นแค่ลูกจ้าง ที่นายทุนซึ่งมีทั้งคนไทย
และมาเลเซีย จ้างวานให้ข้ามพรมแดนมานั่ง
ขายรับค่าจ้างกันไปในแต่ละวัน

ก็ถือเสียว่าทำมาหากินร่วมกัน ก่อน
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอีกไม่
ช้านี้!

**“ทุกวันนี้...ตลาดหน้าด่านสิงขร กำลังกลายเป็น
ตลาดสินค้าที่นักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและคนต่างชาติ ซึ่ง
เดินทางสู่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ จะเที่ยวเล่าขานกันแบบปาก
ต่อปากให้รู้ว่า ที่นี่คือแหล่งจับจ่ายสินค้าที่ถ้ามาถึงถิ่นนี้
แล้วต้องไปดู”**



แผงสินค้าไทยที่ตลาดหน้าด่าน



แม่ค้าพ่อค้าชาวพม่า



แผงจำหน่ายทองคำและเครื่องเงิน

รู้ไว้ก่อนไปเที่ยว

ดินแดนแห่งสองคาบสมุทรด้าน
สิงขร อยู่ห่างกรุงเทพฯ ประมาณ 340
กิโลเมตร สามารถเดินทางด้วยทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข 4 หรือถนนเพชรเกษม
ผ่านทางแยกเข้าสู่ตัวเมืองประจวบคีรีขันธ์
เล็กน้อย จะพบทางแยกขวามือ เดินทางต่อ
ไปประมาณ 13 กิโลเมตร ก็จะถึงบริเวณ
ตลาดหน้าด่านสิงขร

ช่วงเวลาท่องเที่ยว : วันที่เหมาะ
สำหรับการเดินทาง คือ วันเสาร์
เนื่องจากมีตลาดนัดสองประเทศ และ
เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี จะมีงานแลก
เปลี่ยนวัฒนธรรมสองแผ่นดิน กับ ช่วง
สงกรานต์ด้านพรมแดนจะเปิดให้คนไทย
สามารถเดินทางไปยังบ้านมูตอง

ติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่....

กกท.สำนักงานประจวบคีรีขันธ์ โทร.
0-3251-3885, 0-3251-3854, 0-
3251-3871